

Om Lifelong Learning

Stefan Hermann

Ideen om Lifelong Learning har sin herkomst i voksenpædagogikken og ikke mindst i frigørende og emancipatoriske strategier for voksnes udvikling i kølvandet på 1950ernes velstandsboom, autoritetsopgør og fornyede kulturmønstre. Lifelong learning havde således i sin herkomst mindre med kvalificering, undervisning og arbejdsmarkedet at gøre end med menneskelig udvikling og frisættelse. Mere med drøm at gøre end nødvendighed.

Med udvidelsen af kvalifikationsbegrebet og kompetencebegrebets tilsynekomst som ny dynamisk human rigdomskilde, og behovet for en fleksibilisering af arbejdsstyrken og løbende opgradering af navnlig kortuddannede, er begrebet i 1990'erne reaktualiseret af ikke mindst OCED og EU, som afgørende for de europæiske landes fremtidige velstand og vækst; ikke mindst som løsen formidlet over demografiske udfordringer og ledighedsproblemer i lyset af den globale konkurrence.

Lifelong Learning er derfor i dag en policy-paraply for forskellige politikker og systemiske udfordringer i uddannelse og arbejdsmarked. Først i de senere år har begrebet ladet sig knytte sig til uddannelsesprofessionernes egen udvikling og ikke alene fundet anvendelse på modtagerne af uddannelse.

Oplægget sætter spot på historien og aktualiserer det til lærerprofessionens udfordringer og muligheder. I forhold til deres professionelle kultur, deres organisering, deres uddannelse og ikke mindst karriere- og specialiseringsveje og den uddannelsesmæssige dækning heraf.